

Csak külön út, idő, fáradság árán?

Mint a neve is mutatja, a Szegedi Univerzális Ktsz. a sokoldalú szolgáltatások szövetkezte. Hogy még inkább az legyen, a lakosság igényeinek minél teljesebb kielégítéséért idén áprilistól a tüzelő berakását és behordását is vállalták.

Az elv, mint a hasznos dolgok legfőbbjénél, egyszerű volt: a vásárló megveszi a tüzelőt a TŰZÉP Áttila utcai irodájában, a másik ablaknál megrendeli a házszállítást; a harmadiknál pedig legyenek ott az Univerzális Ktsz. megbízottjai, akikről a berakás és a behordás is megrendelhető.

Hát nem kézenfekvő? De! — mondta mindenki annak idején, aminthogy ennek a lehetőségnek józan megfontolás nem is mondhatott volna ellent. Elvégre egy intézkedés esetében sem mindegy, hány legyet üt egy csapásra. Ez pedig útjára megzúszította az alkalmi magánvállalkozások anarchiáját a berakás-hordás területén, szervezett szocialista szektor kezébe adta a munkát, és a tanács által jóváhagyott olcsóbb árak révén, messzemenően szolgálta a lakosság érdekeit.

Áprilistól tehát a TŰZÉP igazgatósággal történt meg egyezés alapján ott ültetődolgozhatott az Univerzális Ktsz. két alkalmazottja is az Áttila utcai irodában. A lakosság élt a hasznát szolgáló új lehetőséggel, s rendjén mentek a dolgok a tüzelőberakás terén. Annyira rendjén, hogy most — miután a TŰZÉP augusztus elejétől „földmondta” az Univerzális alkalmazottainak helyét az irodahelyiségben — egyre-másra érkeznek a vásárlók panaszaival a szövetkezethez: sérelmezik a szolgáltatás megszüntetését. Eddig volt, jó volt, miért nincs tovább?

- Egy hasznos intézkedés
- Miért nincs tovább?
- Ahogy a lakoságnak legjobb

— hangzanak a jogos kérdések.

Azóta olyan vásárló is akadt, aki elment az Univerzális Ktsz. irodájába, s ott rendelte meg a tüzelőberakást, nem sajnálta a „kerülőutat”, fáradságot, mert tudta, hogy jelentős összeget takaríthat meg.

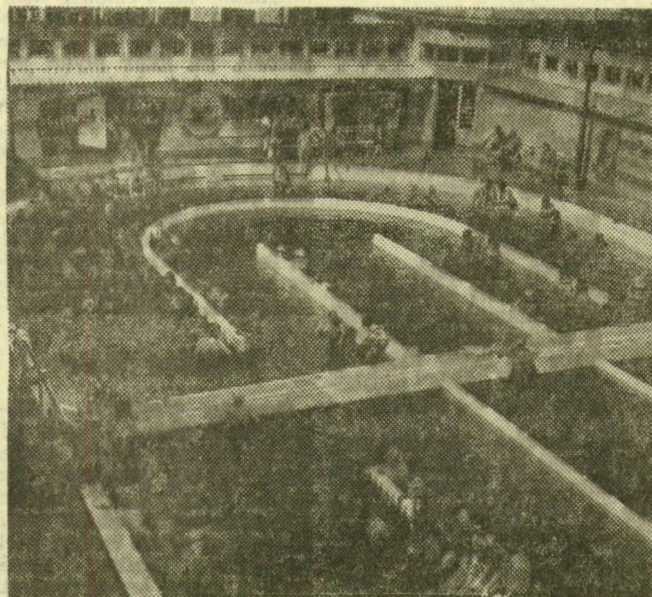
A panaszok és a fenti példa még csak aláhúzza a mindenki által jól ismert igényt: a lakoságnak kell egy szolgáltatás, ott kell, és úgy kell, ahogy volt; — azt ugyanis remélhetőleg senki nem kívánja, hogy minden vásárló minden alkalommal csak külön út, idő, fáradság árán juthasson el oda, ahová annak idején elég volt néhány lépés — egyik ablaktól a másikig.

Bármilyen volt a TŰZÉP igazgatóságát ilyen intézkedésre készítők, mindenképp sürgető, hogy felülvizsgálják és rendezzék ezt a kérdést — a lakosság téli tüzelőellátása érdekében. Semmiféle nézeteltérés, személyi összekülönbözés, még a helyiség szűk volta, sem magyarázza, hogy most, mikor a tüzelőszállítás és vele a berakás, „dandárja” következik, a lakosságot megfosztják egy olcsó szolgáltatás lehetőségétől. Minden kérdést lehet és kell is rendezni, de nem úgy, hogy a kialakult vita a munka, s ezen keresztül az abban érdekelt kislemberek rovására menjen.

Meddig? — ez a kérdés még a miértnél is indokoltabb ezekben a napokban. Üljenek hát le a vitatkozó partnerek, és tárgyalják meg

közös dolgaikat minél előbb. Itt a berakási szezon, nagyon rövid időn belül megoldást kell, hogy nyerjen a szövetkezet s vele a tüzelővásárlók problémája. Mihamarabb zöld utat kell adni az Univerzális Ktsz. szolgáltató tevékenységének, úgy és abban a formában, ahogy a lakosság érdekeit legjobban szolgálja.

Télen-nyáron — Hajdúszoboszló

Negyven esztendeje, hogy Hajdúszoboszlón — olajútán kutatva — a fűrésnyomán több mint ezer méter mélységből földgáz, s a földgázzal együtt perceként 1660 liter 73 fokos meleg víz tört fel. A feltört vizet hasznos ásványi anyagokban gazdagnak találták. Ekkor merült fel egy fürdő létesítésének a gondolata. Az építést megkezdték, s a harmincas évek eleje óta Hajdúszoboszlót fürdőhelyként kezdték emlegetni.

Ma már alig lehet az egykori kis fürdőtelep környékére ráismerni. Az elmúlt évek egyik legjelentősebb beruházása volt az 1963-ban átadott, több mint 100 millió forintot költséggel épült SZOT Béke-gyógyüdülő. Az üdülő azóta nemcsak Hajdúszoboszló, hanem Hajdú megye nevezetessége is lett. Híre már külföldre is eljutott. A Béke-üdülő azonban elsősorban nem idegenforgalmi nevezetesség, hanem a szervezett dolgozók üdülő-

Első a budapesti igazgatóság

A Vasútigazgatóságok munkaversenyében az első félévi eredmények alapján a MÁV Budapesti Igazgatósága érte el az első helyet.

Rödönyi Károly miniszterhelyettes, a MÁV vezérigazgatója szerda délután nyújtotta át a Keleti pályaudvar tanácstermében a Közlekedés- és Postaügyi Minisztérium és a Vasutasok Szakszervezetének Központi Vezetősége által alapított vörös vándorzászlót az igazgatóság dolgozóinak.

A helyettesek helyettesei

Nyár van; „pangás”, „uborkaszezon” — hol minek nevezik. Nem egy helyen nagyon is nyár van; az üzem titkárságán megtudjuk, hogy nincs igazgató, nincs főmérnök, nincs főkönyvelő, nincs párttitkár — szabadságon vannak. Ki vezeti a gyárat? Egy szál termelési osztályvezető, aki egymagában mindenki. Igazgató, főmérnök, főkönyvelő, párttitkár — mivel ő a pártvezetőségben a szervező titkár — s természetesen termelési osztályvezető is... Képtelenség? Nem az! Mert a másik üzemben ugyanezt mondják, azzal a különbséggel, hogy ott a főmérnök van egymagában, viszont a szakszervezeti bizottság titkára is szabadságon van. Ki irányítja a megérdemelt pihenést, főként azokt, akik egész évben egy üzem munkájáért felelnek, akik napi tizenkét, sokszor tizenhárom órát dolgoznak? Csak hogy így szabadságra menni? Talán nem tévedünk, ha azt mondjuk: ilyenkor még inkább szükség van a termelésirányítás szilárdságára, a felelős és gyors döntésekre, mert a műhelyekből is sokan szabadságon vannak, mert hasonló okokból akadnak a kooperáció, s így tovább. Az egy szál főmérnök, vagy termelési osztályvezető mit tehet? Kapkod, ideges, egyik helyről a másikra szalad, értekezletre hívják hat helyre, postát bont és aláír... szóval mindent csinál, s ezért lenyegében semmit sem!

Gyárainkban, vállalatainknál — igen helyesen — az üzemi és a népgazdasági érdeket szolgálva a dolgozóknak szabadságuk egy részét úgy kell kivenniük, ahogy azt munkahelyi vezetőik megszabják. Legalább annyira üzemi és

népgazdasági érdek, hogy a termelés ellenőrzése, irányítása se szenvedjen csorbát az egy időben szabadságra menő felelős vezetőik miatt, márpedig közfelfogás, hogy az egyetlen emberre otthagyt gyár aligha dolgozik zökkenőmentesen.

A másik: furcsa, s mindenképpen elgondolkodtató, hogy hol vannak a helyettesek? Vagy azok is szabadságon, vagy — nincs nekik! Ezért kell — például — a személyzeti osztály vezetőjének helyettesítetnie a műszaki osztály vezetőjét... Igaz, példánk esetében ez még hagyján, mert a személyzeti vezető korábban lakatos volt, de hát mégiscsak furcsa, hogy a nyolctagú osztályon nincs olyan ember, aki alkalmas lenne helyettesnek, hanem a személyzeti vezetőt kell megbízni ezzel. Furcsa, s hibás gyakorlatra mutat arra, hogy a sokszor hangoztatott elv, miszerint minden vezetőnek kötelessége kellő helyettesítést, esetleg utódot nevelni beosztottjai közül; elv maradt. Legalábbis igen sok helyen.

A szabadságon levő „vezérkar” helyetteseinek helyettesei természetesen mindent elkövetnek, hogy ne legyen fennakadás, vagy legalábbis ne legyen nagy botrány, míg a helyettesített — vagy nem létező — helyettesek és a vezetőik szabadságon vannak. Az időarányos, tényleges termelésről sokat beszélünk. Kíváncsunk tartjuk, hogy a kapkodás, a „tüzoltómunka” mindenképp ismeretlenné váljék üzemünkben. Nos ez csak akkor sikerülhet, ha a vezetés minden létszámát, minden pillanatban akcióképesen működik.

M. O.

„Kormosodik” a fűszerpaprika

A szegedi körzetben — Csongrád és Békés megyében — több mint hat és fél ezer holdat foglalnak el a fűszerpaprika-ültetvények. A termelői vállalat szakembereinek legutóbbi felmérése szerint a terület mintegy tíz százaléka várható egészen kiemelkedően jó termés. Ezeket a fölveket nyolc-tíz évet felett csó találhatjuk már. A terület nyolcvan százaléka közepesen fejlett a növény, hat-nyolc évvel. A többi részén — főleg Tápé és Ágyó határában — a mélyfektetés földek károkat okoztak a belvizek.

A korán kiültetett bokrok termése már kormosodik, barnás-feketés színeződést

vett fel, ami az érés kezdetét jelzi. Ez a pusztaszeri, tömörkényi és a csanyteleki termelőszövetkezetekben tapasztalható legnagyobb mértékben, ahol melegágyi palántákat neveltek. A fejlett agrotechnikai módszereknek az alkalmazása szembetűnően megmutatkozik most. Amíg ez utóbbi közös gazdaságok már augusztus vége felé tudnak szállítani paprikát, addig a hidegágyakban nevelt növényeknél legalább tíznapos eltolódás lesz a szedés megkezdésében. Az elmúlt hónapban kedvező volt a csapadékeloszlás a paprikás tájon, s ezért csak szórányosan volt szükség esőpótló öntözésre.

A magasabbra futtatott komló többet terem Magyar tervező külföldi előadása

Augusztus közepén első ízben tart magyar szakember előadást az Európai Komlótermesztők Szövetségének kongresszusán, amelyet 15. alkalommal rendeznek most meg az NSZK-beli Tettwang-ban. Kiss Áttila, az AGROTERV tervezője a kongresszuson olyan eredményről számol be, amelyet már előzetesen is felkeltette a külföldi szakkörök figyelmét.

A sör egyik alapanyagát képező komlót tudvalevően csak a támaszrendszerrel fel-futtatva lehet termelni. Ez azonban világszerte sok problémát okoz, mivel a támaszrendszerek tervezéséhez kizárólag tapasztalati adatok állnak rendelkezésre. A támaszrendszereket sok

helyütt nem eléggé szakszerűen építik és tartják karban. Ennek és a tervek nem kellő megalapozottságának következtében a betonoszlopok gyakran összedőlnek, a dróthuzalok leszakadnak, s ilyenkor nemcsak a berendezés, hanem az évi termés is tönkremegy.

Az AGROTERV-ben most új típusú komló-támaszrendszert terveztek. Az ilyen rendeltetésű konstrukciók közül ez az első, amelyet magasabb számítástechnikával, statikai-matematikai számításokkal alapoztak meg — ez magyarázza a széles körű külföldi érdeklődést. Az egzaktsági statisztikai megalapozás mellett az új konstrukciónak az a fő értéke, hogy lehetővé teszi

magasabb oszlopok alkalmazását. Ezzel a mostani 6 méterrel 7—7,5 méterre növeli a komlótermesztés magasságát, ez pedig minden további beavatkozás nélkül ugyanilyen arányú, tehát 20—25 százalékos termésemelkedést eredményez.

Az eddigi támaszrendszerek hibái miatt komlóültetvényeink nagy része rekstrukcióra szorul. A rekstrukciót a jövő évtől kezdve már az új tervek szerint valósítják meg, és előreláthatólag 5 év alatt felújítják az egész komlóterületet. Az új típusú berendezések jóval drágábbak ugyan az eddigiekénél, de a gazdasági számítások szerint így is gyorsan kifizetődnek.

Eggyel több nevezetességet Szegednek

Mezőgazdaságunk folyamatos gépesítése következtében lötenyésztésünk régi szerepe megszűnőben van. S most úgy tűnik: nem tudunk mit kezdeni a még mindig nemzetközi rangú magyar lötenyésztés nagy értékeivel.

Pedig van jövője, Világszerte növekszik az érdeklődés a lovassport és a lovas turiztika iránt. Tehát korántsem csak a hazai igények kielégítéséről van szó.

Mostanában a külföldi vendégeink közül sokan nemcsak a fesztivál miatt keresik fel Szegedet és a többi alföldi városunkat. Többen valóságos hajtvadászatot rendeznek iskolázott sportlovak iránt.

Nem felel meg a követelményeknek

A MEDOSZ kebelében eddig is működött Szegeden lovas sportiskola. Csak hogy ez mai rendkívül szegényes állapotában korántsem felel meg a jövő követelményeinek.

Ahelyett, hogy jó sport- és üzleti érzékkel fejleszténék ezt, évről évre sorvasztjuk. Az utóbbi időkig 40 fizető taggal és 9 hátszóval működött ez az iskola. Most azonban takarékosági okokból ismét négyvel csökkentették létszámát. Rapcsányi Miklós szakosztályvezető és a lovassport több szegedi kedvelője mondta el, hogy a szegedi munkás-, paraszt- és diákfiatalok körében talán még sohasem volt ilyen nagy az érdeklődés a lovassport iránt, mint mostanában. Rövid idő alatt akár 200—300 új tagot is felvehetnének. Ugyanis már ennél többen vannak azok, akiket lehetőségek hiányában elutasítottak. Ez is bizonyítja, hogy a fia-

talság nevelésében komoly jövő vár a lósportra.

A tsz-ekre vár a kezdeményezés

Szegedi üzletkötések is igazolják: e férfias sportág fejlesztése mellett egyik elsődleges cél lehetne az iskolázott lovak exportálása, és a szegedi lovas turiztika megerősítése. Egyelőre mennyire nem ismerjük saját értékeinket, bizonyosság az is, hogy az elmúlt években a szegedi iskolából két olyan ló jutott ki Svájcba, melyeket itthon csak 7 ezer forintért értékeltek, de külföldi vevőknek egy szóra megérttek darabonként 18 ezer forintot. S kelt itt el már 10 45 ezerért is. Ez a svájci vevőnk ös óta már háromszor kereste fel városunkat lóüggyben.

Városunk hazai és nemzetközi rangja is megérdemelné, hogy egy igazán korszerű lovas sportiskolát létesítsünk. S ebben a kezdeményező szerep a helybeli és a környék tsz-eire vár. Jelenleg az iskola loáallományát az Óthalmi Állami Kísérleti Gazdaság tartja fenn. Ez a gazdaság azonban — hogy csak a leglényegesebből szóljunk — megfelelő tenyészanyag-utánpótlással sem rendelkezik. Ezért kellene tehát az ügyet, például társulati alapon a tsz-eknek kézbe venni. Vácz József, a sándorfalvi Új Élet Tsz elnöke máris négy olyan esiköt ajánlott fel az iskola számára, melyekért kár lenne, ha elkallódnának.

Rendszeres az érdeklődés

Ballabás Sándor, a Csongrád Megyei Állattenyésztési Felügyelőség igazgatója — megyei lötenyésztésünk ér-

tekeinek kiváló ismerője — azt javasolja többek között: az iskola szellemi irányítását, szervezését a tudományegyetem sportklubjának kellene kézbe venni. A tsz-ek érdeklődését pedig az export biztosítaná. S ugyanakkor komoly érdeklődés lehetne ebben a város idegenforgalmi hivatalának is.

Földi Vilmos, a hivatal főelőadója mondotta el, hogy vendégeik körében szinte rendszeres az érdeklődés a lovasturiztika, lovaglásról egybekötött vadászatról iránt. Már próbálkoztak is szervezéssel, a vállalkozás viszont megbukott azon, hogy a valótával fizető külföldi turisták megemmelhetjük fölts, kopott nyereget. Márpedig egyelőre csak ilyenek vannak.

Támogalnunk kell

Papp Gyula, a megyei jogú városi tanács vb elnöke helyettese is azon a véleményen van: ezt az ügyet támogatnunk kell. A lötenyésztésnek, lósportunknak nagy és tiszteltetelmű múltja, hagyománya van. S e hagyományok ápolásáról sem mondhatunk le. Szerintem is szükség van arra, hogy Szeged mielőbb rendelkezzen egy olyan lovas sportpályával is, melyen magas színvonalú versenyeket rendezhettek.

Egyébként a pécsek és a győriek ebben már túltették Szegeden. Győrben nemrég készült el többek között egy modern villanyfényes pálya. Bizonyára a szegedi üzemek sportkörei is szívesen segítenek abban, hogy mi is hasonló lovas versenypályával büszkélkedhessünk, mint a győriek. Miért is ne lehetne Szegednek eggyel több büszkesége: rangos lovas sportiskolája.

Csepri József